

עין משפט
נר מצוה

ל א ב מ"י פ"ג מהלכות
מגילה יחזקה הלכה ו:

אין נערכין פרק שני ערכין

מע מהן דריש פ"צ דברכות
עשר ימים שהיחיד גומר בהן
הפרק אינו פוסק ימים שאין
הפרק פוסק ואס אין מזכירין

ימי' החג חלוקין בקרבנותיהם. דברי החג מתמעטין והולכין: ראש
החג איקרי מועד. דכחיב (אסא ח) קרא עלי מועד וצפ"ד דמסכת
תענית (דף כט.) תמוז דההוא שחא מלויי מליוה דכחיב קרא עלי
מועד: ששיר. הלל: מקודש. בעשיית מלאכה: קרייתא.

כל יומא דחג חלוקין בקרבנותיהן דפסח אין חלוקין בקרבנותיהן שבת דחלוקה בקרבנותיה לימא לא איקרי מועד ראש חודש דאיקרי מועד לימא לא איקריש בעשיית מלאכה דבתיב¹⁶ השיר יהיה לכם כליל התקשר חג לילה המקודש להן מעון שירה¹⁷ ושאין מקודש שבת אין מעון שירה ראש השנה ויום הכיפורים דאיקרו מועד ואיקודש בעשיית מלאכה לימא משום דר' אבהו¹⁸ דאמר רבי אבהו אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבש"ע מפני מה אין ישראל אומרים שירה לפניך ברה"י ובוים הכהנים אמר להן "אפשר מלך יושב על כסא הכבוד ופרי חיים וספרי מים פתוחין לפניו וישראל אומרים שירה לפניו והא חנוכה¹⁹ דלא הכי ולא הכי וקאמר משום ניסא פורים דאיכא ניסא לימא²⁰ אמר רבי יצחק לפי שאין אומרים²¹ שירה על נס שבחוצה לארץ מתקף לה רב נחמן בר יצחק והרי יציאת מצרים דנס שבחוצה לארץ הוא ואמרין הלל²² בדתניא עד שלא נבנו ישראל לארץ הוכשרו כל הארצות לומר

לשמוע: חלק. קלוף: דק. טינע":
גילו דקה: לללל. שי כלים מכין
זה ע"ג: זה וקולס דק וקורין להן
לנכ"ש: מטמטמ כלבשמים: שבה
היו כותשין סממני הקטרת והיה
קולה לללל ומטמטמ כלבשמים יפה
ונתנת בלא ריח כלדאמ"ר בנריתוס
(דף י"ו) ש"ל המוקד אומר היטב הדק
הדק היטב שהקול יפה לנשמים:
שי כלים. לללל ומתכסס"י מחושב:
מטורע. דק שיטולין קטני: מזורק.
קלל לוישיט"י: שטיוס. בן שפלי:
ושי מכתשות: כלאיסר. פי המעיין
שהוא נכנס שם רחב חסר: אל
יפהלל חסס. שחכמנו אינה אלא
מתקללת על שכלי מעקד ראשון ע"פ
הגבורה נעשו דכמי (ד"ה א טו) הכל
בכח מיד ה' עלי השכיל כל מלכות
התכנית: הדרווליס עטלל מורגנא.
וג ויגבל קטרים אישקטי"א:
ומערבב אה הנעימה. כשהיה קול
זה מקסים: מגייהס. שבה ורופין
אח דשן המזבח. וודי"ל והוא כעין קפ:
ערה

מפני רשות נמי יפסיק ועד כאן לא
איעניא ויהי אלא מפני היראה ומפני
הכבוד ולא מפני להאי דקדמא פרק
לולא ועברה (ספרי דף ד: ע) אמרנא
נא מדברין הי"מ טעונא דמנא כמ
עברה אבל אקריאה דמנא מדברין
שפיר ויהי אלא דקדמא בתם כד"ד תפעת
(דף כח:) תנא יחיד לא יתחיל ואם התחיל
גומר פי' יחיד און כריך התחיל ואם
התחיל גומר ודבוליו משמע דליבור
חיובין גומר ממנא בעלנא וק"מ
רב דסבר לאפסקוניהו התניא הכא
דליבור כפייהו לקרותו וגם יחיד נמי
גומר כשהתחיל ור"פ פי' יחיד לא
יתחיל בצרכה ואם התחיל בצרכה
(גמר כל) ומי"מ נקוט (דרכיו משנן)
ומי"מ כדך דטוב לברך ליתא נמי
בשמייהו ענין דודאי און ממויין לאמרו

תורה אור השלם

א. השיר ידעה לכם כליל
התקדש חג ושמוחת ללב
כדולף בחליל לבוא בחר יי
אל צור ישראל:

ישיעו לט
2. ואת הסיירת ואת
ההיטם את המוקד ואת
כל הכלים האלה אשר
עשה וזרם למלך שלמה
ביתו ונחשת מוטו:
מלכים א' ד ה
3. ואת הסיירת ואת
ההיטם את המוקד ואת
כל הכלים אשר עשה
אביו למלך שלמה לביתו ו
נחשת מוטו:
דברי הימים ב' ד טו
4. ובפירי וזרם עשירים
לארדומים אלה וכל
נחשת מוטו טוה עשירים
פחות וזרם עשירים
5. בה אשר אל יתחלל
הכם בנקבותו ואל יתחלל
הגבר בנקבותו אל יתחלל
עשיר בעשרו:
ישיעו ט כב

שיטה מקובצת

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל מִן הַשָּׁמַיִם
 אֲנִי יִשְׁמָע וְכֵן יִשְׁמָע וְכֵן יִשְׁמָע
 לֵטוֹל וְאִין זֶה בְּרָכָה לְנִעְלָה. פֶּסֶק:
אֲמָרוּ יִשְׂרָאֵל הָשִׁיר מִפִּי אֵין
 יִשְׂרָאֵל אֲמָרִים יִשִּׁיר לִפְנֵי
 בְּרָהּ וְבוֹיָה הַבִּיבּוּרִים. אָלָל
 קֶאֱמַר מִפִּי מַה אֵין אֵן אֲמָרִים
 שִׁירָה מִשְׁמַע שְׁמַלְחֵי הָשִׁירָה אֲמָרִים
 שִׁירָה וְלֵכַן אֲמָר רַ"י דְּהִיּוֹת וְבוֹיָה
 הַבִּיבּוּרִים אֵין לְדַלֵּג וְהִיּוֹת יִשְׁוֹרְדוּ
 וְבוֹיָהם יִשְׁפָּרוּ יֵבֵן: (שִׁיר לְחַמְדִּי)
אֵין וְחַמְדִּי מִכָּלֵה הַקִּיעוּת בִּמְרָשָׁה
 בְּכָל יוֹם. וּמִשְׁמַע בְּקוֹסֶה (דף קנ"ג)
 שְׁלֵשָׁה לְפָחִיחָה שְׁעִירִים וְחֻשֶׁה לְחַמְדִּי
 שֶׁל שֶׁחַר שִׁחִי הַלֵּיּוֹם אֲמָרִים שִׁירָה
 שְׁמַע תִּסְמִי וְהִיּוֹת ב' פֶּרָקִים לֵכַל
 פֶּרָק חֻשֶׁה וְקִיעוּת וְחַמְדִּי:

(שירי לחמתי) **וְלֹא** מוֹסִיפִין עָלַי
שִׁשָּׁה פִּינְסִינִי אֲחִיפֹתַיִם עֲמֻמָּה
שֶׁהֵן פֹּחֶמֶת מִי חֲלִילִים אֲחִי מוֹסִיפִין
עַל יָדִי כִנְגַד יִיב יוֹם שְׁחָלוֹת מִכָּה:
(ט) **אֲנִי** מִי־בִּי חֲלִילִים הַעֲוִיבִין
עַל הָרֹבֹב: כָּל יוֹם שְׂכֻמֹּתַיִם
שִׁירָה שֶׁנִּי לְנִלְסִי וְיִי מִי־טוֹרֹת וְלִלְלִי
הִרִי יִיב וְשִׁי חֲלִיפֹתַיִם הִנֵּנִי חֲקֻעָה
כִּדְמִי וְלִי וְהִי וְהִי חֲקֻעָה פִּרְקִי בְּחִרָה
בְּחִדְמִי (דף ג'): וְשִׁי כִנְגִי שְׁמֻדִּים
עַל שִׁטְלוֹן הַחֲלִיפִים וְיִב חֲלִיפִים בִּי־סֵם
וְלִי חֵם הֵם לְחִמִּי מִי־טוֹרִים וְחֲלִיפִים
אֲנִי שֶׁלֹּא הִיוּ בְּכִהֵנִי אֲלֵא כִּלִּים
וְיִקֵּן דְּקִמָּה חֲקֻעָה וְהִי־קֵץ בִּי חֲרֻחַ
בְּלִילָה וְיִחִיר דְּחֻדָּה מִי־יִי־נִקֵּט:
וְעִירְיָהִם חֲקֻעָה דְּרֹד בְּחִי־סֵם מִסְּטוֹרָה
סִפִּיהֵם עַל מִשְׁמֵר שְׁמֻדִּים חֲקֻעָה מִי־יִי
קִשָּׁה דְּהִלִּי קִרָּה גִּינֹ עֲמֻמָּה מְחֻלָּסִים

לכתיב נחשת ממורט ודגברי הימים, ממורט נחשת (ממורק) 8: הרדוולין פירוש עדוולין כמו הרדוולין והם מ בקוטרם שגורפין זה הדסן וקסה

לומר שירה ^ירב נחמן ^{אמר} אמר
 הם הללו עבדי ה' ולא עבדי
 וירוש אכתי עבדי אחשוורוש
 התניא משנכנסו לארץ לא היה
 להם להיתירן הראשון: לא היה
 מסיים באבוב א"ר פפא היינו
 ליה: ת"ר ^{אבוב} היה במקדש
 היה ^{היה} המלך וציפוחו
 היה קולו ערב כמות שהיה
 היה קולו ערב ונפם ושלחו
 ותקנוהו ולא היה קולו ערב
 "מכתשת היתה במקדש של
 מת אלו הבשמים ^{היו} נתפגמה
 קנהו ולא היתה מפטמת כמו
 כמו שהיתה אלו שני כלים
 הם ארוכה ^{היו} ועליהם אמר דוד
 ואמר יוכלי נחשת ^{היו} מוצהב
 כל אחד ואחד שקול בשנים
 תני רב יוסף שניהם שקולין
 היו שנאמר שנים אל תיקרין
 קלח מים בכאיסר צוה המלך
 ומיעטוהו והיה מקלח מים
 ואל יתהלל גבור בגבורתו
 ים ^{היו} לא היה במקדש מאי
^{היו} ערב ומערכב היתה הנעימה:
 מואל מגריפה היתה במקדש
 עשרה

לר"י דה"ג ועליהם אמר קרא נחמה
 שית רבה ערדולין צעיר ומדינה נהפכה
 עוגב: **מגריפה** חיתה במקדש. פי'
 ות היו אחת לדשן ואחת של שיר:
 לא

שירה משנכנסו לארץ לא הוכשרו כל ארצו
קרייתו זו היא הלילא רבא אמר בשלמא ר
פרעה הכא הללו עבדי ה' ולא עבדי את
אנן י"ו ולר"ג דאמר קרייתו זו היא הליל
הוכשרו כל ארצו לומר שירה כיון שגלו ח
מכה באבוב של נחושת וכו'; פתח בחלי' ח
חליל היינו אבוב ואמאי קרי ליה חליל דחלי
חלק י' היה דק היה של קנה היה ומימות מ
זהב ולא היה קולו ערב נטלו את צפוי
י"ו לצלול היה במקדש של נחושת היה י'
חכמים והביאו אומנין מאלכסנדריא של מצרי
נטלו את תיקונו והיה קולו ערב כמות שהיה
נחושת היתה ומימות משה היתה והיתה
והביאו אומנין מאלכסנדריא של מצרים י"ו
שהיתה נטלו את תיקונה והיתה מפטמת
נשתירו במקדש ראשון י"ו ונתפצמו ולא היה ל
נחושת ממוט נחושת י" (ממורק) ועליהם הו
שנים חמדות (מוזה) י" רב ושמואל חד אמר
של זהב וחדא שניה שקלין כאחד של זהב
כאחד של זהב תניא י"ו ר' נתן אומר שניי
שנים אלא שניים תני רשב"ג י" שילוח היה
והרחיבוהו כדי שיתרבו מימיו ונתמעטו וחד
לקיים מה שנאמר אל יתהלל חכם בחכמ
וכן היה רבן שמעון בן גמליאל אומר הרד
הרדלים אמר אביי טבלא גורדנא מפני שקו
אמר רבא בר שילא אמר רב מתנה אמר

במק"ך גרים רש"י ונראה לר' הרדיוויליס צ"מ"ס וכן יש צורך
כלי וזמר מ"ס ממחלפת צנ"ן הרדיוויליס זהו מהגוס של
ואל היתה כלי וזמר אלא נראה לפרש דשני מיני מנגר

מסורת הש"ס

[illegible]

ליון הש"ס

גמ' סבתשת' ע' שטופות
דף יא ע"א תוס' ד"ה מכל
מקום קשיא:

לעזי רש"י

טענדיגן דאס וואס זיי האבן געזאגט.
צווייטע [ציניש].
צוליב, פערמאנענט.
לויטנאנט. משה.
אישיקאוויץ. פערמאנענט.
ווייל (ווייל). יעדע,
הערפאר.

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]